

Togførerne ere jo ogsaa satte noget bag efter Lokomotivførerne, uagtet de dog have den højeste Myndighed ved Toget og visselig ikke mindre Ansvar end disse. Hvis det høje Udvalg blev bekendt med alle de Sager, der anlægges mod Togførere, naar der er noget at klage over med Hensyn til Billetter, til Lys og Varme i Toget, ved Standsninger paa den fri Bane, ved Rangering i Mørke og ondt Vejr, saa vil, man sikkert give os Medhold heri.

Vi haabe derfor, at det høje Udvalg vil finde, at Konduktørerne bør sættes i 3die Klasse, Pakmestrene i 5te, og Togførerne ligestilles med de ældste Assistenten.

Man henviser undertiden til Togførernes Kørepenge som Grund til, at de sættes lavere end Assistenterne. Det er ikke korrekt, idet Kørepengene gives som Vederlag for Udgifter paa Rejser. Naar Assistenten fungerer som Rejseassistent, tjene de langt større Diæter end Togførerne. De kørende Postekspedienter lide heller ikke noget Afdrag i Lønningen trods det, at deres Diæter ere større end Togførernes. Grunden til, at man vedblivende vil holde Togførerne — det gælder for øvrigt ogsaa Lokomotivførerne — nede, er den, at man endnu vedblivende regner dem, der have arbejdet sig frem, for en lavere Klasse. Trods det, at det maa være en stor Ære for Togførerne at være komne saa vidt, da flere Tusinder af Funktionærer konkurrere om disse Pladser, saa skulle de dog holdes nede og maa ikke konkurrere med dem, der ere gaaede Kontorvejen, Assistentklassen, ja maa ikke en Gang naa samme Slutløn. De skulle være lavere stillede, ligegyldigt hvad de have udrettet, ligegyldigt enten de ere dygtige eller ikke.

Med Hensyn til Kørepenge blev Togførerne ogsaa trykkede lidt ved sidste Lønningslov, og vi anmode derfor om, at de, som anført i vort Andragende, maa blive satte til henholdsvis 1 Øre for Togførere, 0,8 for Pakmestre og dem, som forrette denne Tjeneste, 0,6 Øre for Togbetjente med over 6 Aars Tjeneste og 0,4 for dem derunder.

Endelig skulle vi tillade os at ansøge om, at den Tid, hvori der betales Natpenge, for Tiden fra 11 Aften til 5 Morgen, maa blive forlænget med 2 Timer, saaledes at Natten regnes fra 10 Aften til 6 Morgen, idet vi formene, at den nuværende Betaling ikke staar i noget rimeligt Forhold til de Besværligheder, der følge med at udføre Tjeneste om Natten under den nuværende forcerede Toggang.

Endnu tillade vi os at gøre opmærksom paa, at saa vidt vi have bragt i Erfaring, vil den Bestemmelse i Lovens § 5, der siger, at ved Overgangen fra en Lønningsklasse til en højere kommer Tjenestemanden straks op paa det Lønningstrin i den ny Klasse, som er nærmest højere end den i den tidligere Stilling sidst oppebaarne Lønning, ikke finde Anvendelse paa dem, der ere forfremmede, men kun paa dem, der forfremmes efter Lovens Ikrafttræden. Denne Ordning vil bevirke, at f. Eks. en Portør med 8 Aars Anciennitet, der forfremmes til Togbetjent, og som Følge deraf straks faar to Tillæg med sig, bliver højere lønnet end alle de Togbetjente, der ere rykkede op i denne Stilling i de sidste 8 Aar, ligegyldigt hvor gamle de ere i Tjenesten, og alle de Togførere, der ere rykkede op i denne Stilling i de sidste 4 Aar, komme bag efter dem, der forfremmes efter Lovens Ikrafttræden, selv om de ere nok saa gamle. Disse Togførere, der alle have over 20 Aars Anciennitet, ville endog faa mindre i Løn end en Portør med 16 Aars Tjeneste som saadan. Vi anmode det ærede Udvalg om at rette denne Bestemmelse, der særlig rammer Avancementsklasser som Togpersonalet, derhen, at alle maa beregne deres Tillæg, som om denne Lov altid havde været den gældende.

Idet vi saaledes tillade os at fremsende disse vore Ønsker, er det i Forvisning om, at det høje Udvalg vil tage dem under velvillig Overvejelse, og tro vi at kunne tilføje, at om disse Forandringer blive gennemførte, hele Togpersonalet vil modtage Løven med enstemmig Tak.

Paa Foreningens Vegne:

H. J. Jensen,
Foreningens Formand.

H. Petersen,
Formand for Lønningsudvalget.